

Universitätsbibliothek Wuppertal

Opera Ciceronis Epistolica

Cicero, Marcus Tullius

Lvtetiae Parisiorum, ad Eidus Ianuar. Anno. MDXXII. Calculo Roma

M.T.Ciceronis epistolarvm ad T.Pomponivm
Atticvm liber.XVI.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-687](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-687)

Epistol. ad T. P. Atticum

M. T. CICERONIS EPISTOLARVM AD T. POMPONIVM
ATTICVM LIBER. XVI.
T. P. ATTICO.

Agripete.

ONIS Quintil. veni in Puteolanū iens ad Brutū. in Veside hac scripsi. Sed eo die quo venerā, coenanti Eros tuas literas. Ita ne nobis in aliis: de istis mehercule. Sed stomachari totū diē licet, quicquid ne turpius, quā Bruto nil: Redeo ad meū igitur, ἔλωμεν. Nihil vidi. Sed quod est queso, quod Agripetas Buthroti cōcisos audio: Quid autē Plancus tā cursim? Ita em̄ meditabar diē, & noctē. Sane cupio scire quid sit. Meā profectiōne laudari gaudeo. Dimachos agro pulsos, mare infestū habere, mirū. Vidēdū est, vt mansio laudetur. ἐνωμοτία. Brutū videtur aliqd p̄sidii esse, sed opinor minuta nauigia. Sed iam sciā, & ad te cras. De Ventidīo πωμικόν puto, de Sexto p̄ certo habebatur ad arma. Qd̄ si verū est, sine bello ciuili video seruendū. Quid ergo? Calē. Ianuarii in Pansa spes. λῆξθ' ἡλνξ in vino, & in somno istoz. De. CCX. oprime Ciceronis rationes explicent. Ob ius em̄ recenset multa, quę vellē. in iis ne hoc qdē malū in mādatis sit, abūde. HS. LXXII. satis esse affatim prorsus, sed Xenonē pexigue, & prabere, idest minutatim. Quę quo plus permutasti, quā ad fructū Insularū. Id ille annus habeat, in quē itineris sumptus accessit. Hic ex Cal. April. ad HS. LXXX. accōmodetur. Nūc em̄ insule tantū. Vidēdū em̄ est, quid cū Romæ erit. nō. n. puto socrū illā ferendā Pindaro. De Cumano negarā. Nūc cuius rei causa Tabellariū miserim, accipe. Q. Filius mihi pollicetur se Catonē. Egit autē & pater, & filius, vt tibi sponderem: sed ita, vt tum crederes, cum ipse cognosces. Huic ego literas ipsius arbitrariū dabo, eę te ne mouerint. Has scripsi in eam partem, ne me motū putares. Diī faxint, vt faciat ea quę promittit. Cōmune enim gaudium, sed ego nihil dico amplius. Is hinc. III. Idus. Ait enim attributionē in Idus, se autē vrgeri acriter. Tu ex meis literis quomodo respōdeas, meditabere. Plura cum & Brutum videro, & Erotem remittam. Atticę meę excusationē accipio, eamq; amo plurimum: cui, & Pylie salutem. Vale.

T. P. ATTICO.

Versura.
In Veside.

Classicula.

Supuacaneę.

Exto Iduū duas epistolas accepi, vnā a meo Tabellario, alteram Brutū. De Buthrotis lōge alia fama in his locis fuerat, sed cū multis aliis hoc ferēdū. Erotem remisī citius, quā constituerā, vt esset cū Hortensio, & quia equitibus quidem ait se Idibus constituisse. Hortensius vero imprudēter. Nihil enim deberur ei, nisi ex tertia pensione, quę est Cal. Sextil. ex qua pensione ipsa maior pars est ei soluta aliquāto ante diē. Sed hęc Eros videbit. De Publio autē quod perscribi oportet, morā nō puto esse faciendā. sed cū videas quantū de iure nostro decesserimus, quid hāres? HS. CCCC. si in p̄sentia soluerimus, reliqua rescribamus? Loco qudē in eo (si tibi videbit) poteris tū cōmodū nostrū expectare iubere, cū tāta sit nobis iactura facta iuris. Sed amabo te mi Attice, vides ne quā blande? Oīa nostra, quoad eris Romę, ita gerito, regimato, gubernato, vt nihil a me expectes. quā. n. reliqua satis apta sint ad soluēdū, tñ sit sepe, vt ii quod debēt, nō respōdeāt: ad tēp̄. Si quod eiusmodi acciderit, ne quod tibi sit fama mea potius: nō modo versura, verū etiā vēditione, si ita res coget, nos vīdicabis. Bruto tuę lre gratę erāt. fui. n. ap̄ illū multas horas in Veside cū paulo ante tuas lras accepissem. Delectari mihi Tereo videbat, & hęc maiorē Accio, quā Antonio gratiā. Mihi autē quo lētiora sunt, eo plus stomachi, & molestię est, Populū Ro. man⁹ suas nō in defendēda Rep. sed in laudādo cōsumere. Mihi qudē vident istoz animi icēdi etiā ad resp̄sentādā improbitatē suā: sed tñ dūmō doleāt aliqd, doleāt quodlibet. Cōsiliū meū quod ais quotidie magis laudari, nō moleste fero, expectabāq; si quod de eo ad me scriberes. Ego, n. in varios sermones incidebā, quā etiā idcirco trahebā, vt quādiutissime integrū esset. Sed quā furore illo extrudimur, Brūdusiū p̄gere cogito. Facilius. n. & exploratior deuitatio legionū fore videt, quā piratarū, quā apparere dicunt. Sestius. VI. Id. expectabat, sed non venerat, quā sciā. Cassius cū classicula sua venerat. Ego cū eū vidissem. V. Cal. in Pōpeianū cogitabā: inde Aculanū. nosti reliqua. De Tucia ita putarā. De Emetio nō credo, nec tamē curo plus quā tu. Planco & Oppio scripsi equidem, quoniā rogaras, sed si tibi videbitur, ne necesse habueris reddere, cum enim tua causā fecerint omnia, vereor ne meas literas supuacaneas arbitretur. Oppio qudē vrig, quę tibi amplissimū cognoui. verū vt voles tu. Quoniā scribis hyematurū

Liber. XVI. Fo. CLXXVIII.

te in Epeiro, feceris mihi grati, si ante eo veneris, q̄ mihi in Italiã te auctore veniendũ est. Li-
teras ad me q̄sepissime, sed de rebus minus necessariis, aliquẽ nactus, sin aut erit quid maius,
domo mittito *ἡρακλείδῃ*, Si Brundusiu salui, adoriemur. De Gloria misi tibi, custodies igit,
vt soles, sed notentur Eglogarii, quos Saluius bonos auditores nactus, in conuiuio duntaxat
legat. mihi valde placent, mallẽ tibi, Etiã atq; etiã vale. T.P. ATTICO.

V vero sapiẽter, nunc demũ em̄ rescribo his literis, quas mihi misisti, cõuen-
to Antonio Tiburi, sapiẽter igit, q̄ manus dedisti, q̄q; etiã vltro gratias egi-
sti, certe em̄, vt scribis, deseremur ocyus a repu. q̄ a re familiari. Qz vero sine
munusculo scribis te magis delectari otio, si qd agis, addis mihi scribẽdi ala-
cricitatẽ. Qz Erote nõ sine munusculo expectare dicis, gaudeo non fefellisse eã
rẽ opinionẽ tuã, sed tñ idẽ *σύνταγμα* mihi ad te retractatus, & quidẽ *ἀρχέτιος*
πρὸς ipm̄ crebris locis inculcatũ, & refectũ. Hunc tu tralatũ & in Macrocollũ lege in Arcano
cõuiuĩs tuis, sed si me amas, hilaris, & bene acceptis, ne in me stomachũ erũpant, cũ sint tibi
irati. De Cicerone velim ira sit, vt audiũm. De Xenone corã cognoscã: q̄q; ab eo nihil arbi-
tror, neq; idiligẽter, neq; illiberaliter, De Erote faciã vt mãdas: & ea q̄ scribis, ex Saufeio, & ex
Xenone cognoscã. De Q. fratre gaudeo tibi meas literas prius a tabellario meo, q̄ ab ipso red-
ditas: q̄q; te nihil fefellisset, verũtamẽ expecto, quid ille tecũ, qd tu vicissim: nec dubito, qn suo
more vterq; sed eas literas Curium mihi spero redditurũ, qui quidẽ, etsi per se est amabilis,
a meq; diligit, tñ accedit magnus cumulus cõmẽdationis tuẽ. Literis tuis satis respõsum est.
Nũc audi, qd etsi intelligo scribi necesse nõ esse, scribo tñ, multa me mouet in discessu. In pri-
mis mehercule, q̄ disfungor a te, mouet etiã nauigationis labor, alienus nõ ab etate solũ no-
stra, verũ etiã a dignitate, tẽpusq; discessus absurdũ. Relinquemus, n. pacẽ, vt ad bellũ reuerta-
mur: qd q̄ tẽporis in p̄diolis nostris, & belle edificatis, & satis amoenis cõsumi potuit, in pere-
grinatione cõsumemus. Cõsolant̄ hęc, aut pderimus aliqd Ciceroni, aut quãtũ p̄fici possit iu-
dicabimus, deinde tu iã, vt spero, & vt pmittis, aderis: qd quidẽ si acciderit, oĩa nobis erũt me-
liora. Maxime aut me angit ratio reliquorũ meorũ: q̄ q̄q; explicata sunt, tñ q̄ & Dolabellẽ no-
men in his est, & attributione mihi noĩa ignota, cõturbor, nec me vlla res magis angit ex oĩa-
bus. Itaq; nõ mihi videor errasse, q̄ ad Balbũ scripsi apertius, vt si qd tale accidisset, vt nõ cõ-
currerẽt noĩa, subueniret: meq; tibi etiã mãdasse memor fui, vt si qd eiusmodi accidisset, cũ eo
cõicares, qd facies, si tibi videbit̄, eoq; magis, si p̄ficisceris in Epeirũ. Hęc ego cõscendẽs e Põ-
peiano t̄ribuĩ Actuariolis Decẽ scalmi. Brut⁹ erat in Veside etiã nũc, Neapoli Cassius. Ecqđ
amas Deiotarũ: & nõ amas Erã: qui, vt Blesamius venit ad me, cũ ei p̄scriptũ esset, ne qd si-
ne Sexti nostri sentẽtia ageret, neq; ad illũ, neq; ad quẽq; nostrũ retulit. Atticã nostram cupio
suauari: ita mihi dulcis salus vĩa est p te missa ab illa. Referes igit ei plurimã salutẽ, iteq; Py-
liẽ dicas velim, ita vt heri tibi narraui, vel fortasse hodie. Que, n. altero die se aiebat in Esida
VIII. Id. ibi Brutus. q̄ ille doluit, de Non. Iul. mirifice est cõturbat⁹. Itaq; sese scripturũ aiebat
vt venationẽ etiã, q̄ postridie lud. Apollinar. futura est, p̄scriberent Terrio Id. Quin. Libo in
teruenit. Is Philonẽ Põpeii libertũ, & Hilarũ suũ libertũ venisse a Sexto cũ literis ad Coss. siue
quo alio noĩe sunt, earũ exemplũ nobis legit, si quid viderẽt *ἡρακλείδῃ*, ceteraq; & satis graui-
ter, & nõ cõtumaciter, tantũ addi placuit, q̄ erat Coss. solũ, vt esset Pr. Tr. Pl. & Senatũ, ne illi
nõ p̄ferrent eas, q̄ ad se ipsos missẽ essent. Sextũ aut nunciauit cũ vna solũ legione fuisse Car-
thagine: eiq; eo ipso die, quo oppidũ Boreã cepisset, nũciatũ esse de Cesare, capto oppido, mi-
ram lætitiã, cõmutationẽq; aiorũ, cõcursumq; vndiq; sed illũ ad sex legiones, quas in vltorio
re Hispania reliquisset, reuertisse. Ad ipsum aut Libonẽ scripsit, nihil esse, nisi ad larẽ suũ lice-
ret. Summa postulatorũ, vt oēs exercitus dimittant, q̄ vbiq; sint, hęc fere de Sexto. De Buthro-
tis vndiq; quẽres nihil reperiebã. alii cõcisos agripetas: alii Plancũ acceptis nũmis, relictis illis
aufugisse. itaq; nõ video sciturũ me, qd ei⁹ sit, ni statim aliqd literarũ. Iter illud Brũdusiu, de
quo dubitabã, sublatũ videt̄, legiones, n. aduẽtare dicunt̄. Hęc aut nauigatio habet quãsdã su-
spitiones periculũ. itaq; constituebã vtĩ *δυσκολία*. Paratiore offẽdi Brutũ, q̄ audiebã, nã & ipẽ
Domitius bona plane habet Dicrota, suntq; nauigia p̄te rea luculẽta Sexti Bucilani, ceterorũ
q̄. nam Cassii classẽ, q̄ plane bella est, nõ numero vltra fretũ. Illud est mihi submolestũ, q̄ pa-
rum Brutus p̄perare videt̄. Primũ confectorũ ludorũ nuncios expectat: deinde quantũ intela-
ligo, tarde est nauigaturus, cõsistens in locis plurib⁹. tñ arbitror esse cõmodius tarde nauiga-
re, q̄ oĩno nõ nauigare. Etsi cũ p̄cesserimus, exploratiõra videbunt̄, & testibus vtemur. Tuas

Lib. de glia
Eglogarii
T. P. ATTICO.
Tiburi,
Syntagma
Macrocol
lum.
Hilarĩ,
Curius,
Proficis
tribus.
Actuariolẽ
Atticã sua
uiari.
Referes sa-
luteĩ.
Lud. Apo-
Hilarus.
Dicrota

Epistol. ad T. P. Atticum

Nouum de Tereo. iam literas Brutus expectabat, cui quidē ego non nouū attuleram de Tereo. At ille Brutum putabat, sed tñ rumoris nescio quid afflauerat, cōmissione grecorū frequentia nō fuisse: quæ quidē me minime sefellit. Scis. n. quid ego de grecis ludis existimē. Nunc audi qđ pluris est, qđ omnia. Quintus fuit mecū dies cōplureis, & si ego cuperē ille vel plureis fuisset: sed quātum fuit, incredibile est qđ me in omni genere delectarit: in eoq; maxime, in quo minime putabā, satisfaciebat. sic. n. cōmutatus est totus, & scriptis meis quibusdā, qđ in manibus habebā, & assiduitate orationis, & p̄ceptis, vt tali aīo in remp. quali nos volumus futurus sit. Hoc cū mihi nō modo cōfirmasset, sed etiā persuasisset, egit mecū accurate multis verbis, tibi vt responde rem, se dignū & te, & nobis futurū: neq; se postulare vt statim crederes, sed cū ipse p̄pexisses, tū vt se amares. qđ nisi mihi fidē fecisset, iudicassetq; hoc qđ dico firmū fore, nō fecissem id, qđ dīcturus sum. Duxi. n. mecū adolescentē ad Brutū. Sic. n. probatum est, qđ ad te scribo, vt ipse crediderit, me sponsorē accipere noluerit, eūq; laudās amicissime mentionē tui fecerit, cōplexus, osculatusq; dimiserit. Quāobrem etsi magis est qđ gratuler tibi, qđ te rogē, tñ etiam rogo, vt si qđ minus antea propter infirmitatē etatis cōstanter ab eo fieri videbant, ea iudices illū abiecisse, mihiq; credas multū allaturā, vel plurimū potius, ad illius iudiciū cōfirmandū auctoritatē tuā. Bruto cū spem iniēcissem de *δημοκρατία*, non perinde, atq; ego putarā, accipere visus est. existimabā *μεταωρότερον* esse, & hercule erat, & maxime de ludis. At mihi, cū ad villā redissem, Cn. Luceius, qui multū vititur Bruto, narrauit illū valde morari non tergiuersantē, sed expectantē, si qui forte casus. Itaq; dubito, an Venusīā tendā, & ibi expectem. De legionib; stabilierunt, vt quidā arbitrant, Hydruntē. si neutrū erit *ασφαλές*, eodem reuertar. Vnū te puto minus blandū esse, qđ me: aut si vterq; nostrū est aliquando aduersus aliquē, inter nos certe nunq; fumus. Audi igit hoc me *αποπειρώς* dicentē. Peream mi Attice, si mihi non modo Tusculanum, vbi certe alioqui sum libenter, sed *μακρόρων* vñσοι tanti sunt, vt sine te sim tot dies. Quare obduref hoc triduū, vt te quoq; ponā in eodē *πάθει*, qđ ita est profecto. sed velim scire hodie ne statim de auctiōe, & quo die venias. ego me interea cū libellis. Ac moleste fero Venonii historiam me nō habere. Sed tñ, ne nihil de re: nomen illud qđ a Cesare, treis habet cōditiones, aut emptionē ab hasta, perdere malo (etsi p̄ter ipsam turpitudinē, hoc ipsum puto esse perdere) aut delegationē a mancipe annua die. quis erit cui credam? aut quando iste Metonis annus veniet? aut Veckenī cōditiones emisse. *σκέψαι* igit. Ac vereor, ne iste iā auctiōnē nullā faciat, scedulis factis Olympo subsidio cūtrat, ne talis vir *αλογηται*, sed *μελίσι*. Tu Atticam quæso cura, & ei salutē, & Pylie, Tullie quoq; verbis plurimā. Iocari me putas? moriar, si quisq; me tenet p̄ter te, etem circūspicies, sed ante erubesco. O dies in auspiciis Lepidi descriptos, & apte ad consiliū reditus nostri, magna *σοφία* ad proficiendū tuis literis, atq; vtinā te illis, sed vt conducere putabis. Nepotis epistolā expecto. cupidus ille meorum, qui ea quibus maxime ableganda non putet. Et ais *μετ' ἀμίμονα*, tu vero *ἀμίμων*, ille qui dem *ἀμβροσι*. Mearū epistolarū nulla est *σωαπωγία*, sed habet Tiro instar septuaginta. equidē sunt a te quēdā sumendę: eas ego oportet perspiciā, corrigā, tum deniq; edentur. Ego adhuc videbo. Perueni enim Vibonem, & Siccam. magis cōmode, qđ strenue nauigauī. Remisem magnam partem. Prodromi nulli. Illud satis opportune. Duo sinus fuerunt, quos tramitti oportet, & Pestanus, & Vibonensis: vtrūq; pedibus, & equis transmifimus. Veni igitur ad Siccam octauo die e Pompeiano, cum vnum diē Velie constitissem. vbi fui quidē sane libenter apud Talnam nostrum, nec potui accipi (illo absente p̄sertim) liberalius. Nono Cal. igit ad Siccam: ibi tanq; domi meę scilicet, itaq; obduxi posterū diē. Sed putabā cum Rhegyū venissem, fore, vt si cogitarem, Corbita ne Patras, an Actuariolis ad Leucopetrā Tarentinorū, ac inde Corcyrā: & si oneraria, statim ne freto, an Syracusis. Hac super re scribā ad te Rhegyo. Mehercule mi Attice sepe mecū *ἡ δ' εὖ δ' ὁδὸς σοι δύναται ναῦ*. Cur ego tecum nō sum? Cur Ocellos Italię, Villulas meas non video? Sed id satis superq; tecū me nō esse fugientē periculū. Nec id nūc quidē (nisi fallor) vllum est, ad ipsum em reuocat me auctoritas tua. Scribis em in cælum ferri profectiōnē meā, sed ita, si ante Calen. Ian. redeā, qđ quidē certe enitar. malo em vel cū timore domi esse, qđ sine timore Athenis tuis. Sed tñ prospice, quo ista vergāt, mihiq; aut scribe, aut (qđ multo malim) affer ipse. hec hactenus. Illud velim in bonā partē accipias, me agere tecū, qđ tibi maiori curę sciā esse, qđ ipse mihi. Noīa mea p̄ deos expedi. exolui, bella reliqui, sed opus est diligētia, coheredibus p̄ Cluuiano Cal. Sex. per solutum vt sit. Cū Publio quomodo agendū sit, videbis: nō debet vrgere, qm̄ iure nō vtimur.

Blandus Cicero.
 Beatōrū in sule.
 Venonii hist.
 Emptio ab hasta.
 Delegatio a mancipe.
 Epistolę Ciceronis edē da.
 Siccam.
 Prodromi.
 Siccam.
 Valnam.
 Siccam.
 Corbita.
 Actuario la.
 Ocelli Italię.

Liber. XVI. Fo. CLXXIX.

sed tñ ei satisfieri quoq; plane volo. Terentię vero qd ego dicā: Etiā ante diē, si potes, qn si vt spero, celeriter i Epeirū, hoc qd satisfato debeo, peto a te, vt ante pvideas, planeq; expedias, & solutū relinquo. Sed de his satis, metuq; ne tu nimīū putes, nūc negligentia meā cognosce. De Glōria librū ad te misi, & i eo procemiu id est, qd i Academico tertio, id euenit ob eā rē, qd habeo volumē procemiorū: ex eo eligere soleo, cū aliqd σύγγραμμα istitui. Itaq; iā in Tu sculano, qui nō meminisset me abusum isto procemio, cōieci id in eū librū, quē tibi misi. Cū aut in nauī legerē Academicos, agnouī erratū meū. Itaq; statim nouū procemiu exarauī, & tibi misi. Tu illud defecabis, & hoc agglutinabis. Pylie salutē dices, & Atticę deliriis, atq; amoribus meis. Vale.

T.P.ATTICO.

Crauo Id. Sex. cū a Leucopetra profectus (inde, n. tramitēbā) stadia circiter CCC. pcessissem, reiectus sum austro vehemēti ad eandē Leucopetrā. Ibi eū ventū expectarē (erat, n. villa Valeriū nostri, vt familiariter essem, & libeter) Rhegyni quidā illustres hoīes eo venerūt Roma sane recētes: i iis Bruti nostri hospes, qui Brutū Neapoli reliquisset. hoc afferebāt. Brutū, & Cassiū edictum, & fore frequētē Senatū Cal. a Bruto, & Cassio literas missas ad cōsulareis, & priorios, vt adessent rogare. summā spem nunciabāt, fore vt Antonius cederet, res cōueniret, nostri Romā redirēt. Addebāt etiā me desiderari, & subaccusari. Quę cū audissem, si ne vlla dubitatione abieci cōsiliū pfectionis, quo mehercule ne antea qdē delectabar. Lectis vero tuis literis admiratus equidē sum, te tā vehemēter sententiā cōmutasse. sed nō sine causa arbitrabar. Etsi quis non fueris suasor, & impulsor pfectionis meę, approbator certe fuisti, id dūmodo Cal. Ian. Romę essem, ita fiebat, vt dū minus periculi videret, abessem, in flāmā ipsam venirem. Sed hęc etiā si nō prudēter, tñ ἀνεμελέστῃ sunt. primum qd de mea sentētia acta sunt, deinde etiā, si te auctore, qd debet, qui cōsiliū dat, prestare, pter fidē! Illud admirari satis nō potui, qd scripsisti his verbis. Bene igit tu, qd εὐθὺς ἀσίσ bene relinquis patriā, an ego relinquebam? aut tibi tū reliquere videbar? tu id nō modo nō prohibebas, verū etiā approbabas. Grauiora q̄ restāt. velim χολίον aliqd elimes ad me, oportuisse te id facere. Ita ne mi Atticę defensione eger meū factū, pferat apud te, qd id mirabiliter approbasti! Ego vero istū ἀπελογισμὸν σωτάξομαι, sed ad eorū aliquē, quibus inuitis, & dissuadetibus profectus sum. Et si quid iam opus est χολίον: si pseuerassem, opus fuisset. At hoc ipsum nō cōstāter. nemo doctus vnq; multa aut de hoc genere scripta sunt. Mutationē cōsiliū, incōstantiā dixi esse. Deinceps igit hoc, nam si a Phędro nostro, expedita excusatio esset. nūc qd respōdemus! Ergo id erat meū factū, qd Catoni pbare nō possim, flagitiū scilicet plenū, & dedecoris. Vtinā a primo ita tibi esset vīsum. Tu mihi sicut esse soles, fuisses Cato. Extremū illud vel molestissimū. Nā Brutus noster si let. hoc est nō audet hoīem id etatis monere. Aliud nihil habeo, qd ex iis a te verbis significari putē. & hercule ita est. nā cū. XVI. Cal. Septēb. venissem Veliā, Brutus adiuit. Erat, n. cū suis nauibus apud Heletē frerū citra Veliā millia passuū. III. pedibus ad me statim. Dii imortales, q̄ valde ille reditu, vel potius reuersiōe mea letatus, effudit illa oīa, q̄ tacuerat, vt recodarer illud tuū. Nā Brutus noster silet. maxime aut dolebat, me Cal. Sex. in Senatu nō fuisse. Pisonē ferebat in calū. Se aut letari, qd effugissem duas maximas vituperationes. Vnā quā itinerē faciēdo me intelligebā suscipere desperationis, ac religionis reip. flētes mecū vulgo querebant, q̄ de meo celerī reditu nō probabā. Alterā, de qua Brutus, & q̄ vna erāt (multi aut erāt) letabant, qd eā vituperationē effugissem, me existimari ad Olympia. Hoc vero nihil turpius quouis reip. tēpore. sed hoc ἀναρηλόγητον. Ego vero Austro gratias miras ago, qd me a tanta infamia auerterit. Reuersionis has speciosas causas habes, iustas illas quidē, & magnas, sed nulla iustior q̄ qd tu idē aliis literis puides, si cui qd debet, vt sit vnde par pari respōdeat. Mirifica, n. δυσχρησία est, ppter metū armorū. In fredo medio hanc epistolā legi, vt qd possem puidere in mētē nō veniret mihi, nisi qd p̄sens me ipse defenderē. Sed hęc hactenus. reliqua corā. Antonii edictū legi, a Bruto & horū cōtra scriptū p̄clare. Sed qd ista edicta valeant, aut quo spectent, plane nō video. Nec ego nūc, vt Brutus cēlebat, istuc ad rēp. capessendā venio. Quid em fieri pōt: nū quis Pisoni est assensus: nū rediit ipse postridie! Sed abesse hęc eratē lōge a se pulcro negāt oportere. Sed obsecro te, quid est qd audiui de Bruto: Pylia πρὸς ἀμὲν πρὸς ἀμὲν te scripsisse aiebat. Valde sum cōmorus. etsi idē te scribere, sperare melius. ita plane velim. Eī dicas plurimā salutē, & suauissime Atticę. Hęc scripsi nauigans, cū Pōpeianū accederē. Vale.

T.P.ATTICO.

Liber de Gloria. Procemio: rum volu. Atticę amoribus meis.

Tramitēbam.

Et si quis.

Consiliū dans p̄stare debet fidē. † ἀδουασίος Scholion.

Tu mihi Cato.

Heletē fretum.

Austro gratias agit.

Epistol. ad T. P. Atticum

Anagnina,
Octavii
morus.

Varrodecimo Cal. cū scīa quo die venturus sim, faciā vt scias. Impedimēta expectanda sunt, q̄ Anania veniūt, & familia egra est. Cal. vesperi literē mihi ab Octavio reddite sunt. magna molit. Veteranos, qui Casilini, & Calatrię sunt, p̄duxit ad suā sententiā. nec mirū: quingentos denarios dat. cogitat reliquas Colonias obire. Plane hoc spectat, vt se duce, bellū gerat cū Antonio. Itaq; video paucis dieb⁹ nos in armis fore. Quē aut sequamur, vide nō mē, vide etatē. Atq; a me postulat, primū, vt clā colloquat meū vel Capuē. Puerile hoc qdē, si id putat clā fieri posse. Docui literis, id nec opus esse, nec fieri posse. Misit ad me Cecinnam quendā Volaterranū familiarē suū, q̄ hoc prulit, tātū Antonīū cū legione Alaudarū ad urbē p̄gere, pecunias municipiis imperare, legionē suis signis ducere. Cōsultabat vtrū Romā cum CCC. Veteranorū p̄ficisceret, an Capuā teneret, & Antonium veniētē excluderet: an iret ad tres legiones Macedonicas, q̄ iter secūdū mare superū faciūt, quas sperat suas esse. Hęc Cōgiorum ab Antonio accipere noluerūt, vt hīc qdē narrat: & ei cōiūtiū grāde fecerūt, cōcionatē q̄ reliquerūt. Quid q̄ris: Duce se proffret, nec nos sibi putat deesse oportere. Equidē suaso, vt Romā p̄geret. videf. n. mihi & plebeculā vrbānā, & (si fidē fecerit) etiā bonos viros secū habiurus. O Brute, vbi es: quātā *ἐνκαλιῶν* amittis. Nō equidē hoc diuinavi, sed aliqd tale putavi fore. Nūc tuū cōsiliū exquiro. Romā ne venio, an hīc maneo, an Arpinū. *ἀσφαλείων* habet is locus. fugiā Romā, ne desideremur, si qd actū videbit. Hoc igit explica. Nūq̄ i maiore *ἀπορία* fui. Binē vno die mihi literē ab Octavio. nūc qdē, vt Romā statim veniā: velle se rē agere p̄ Senatū. Cui ego, nō posse Senatū ante Cal. Ian. Qd qdē ita credo. Ille aut, vt vtar cōsilio tuo. qd multa: Ille vrget, ego aut *σκέπτομαι*. Nō cōfido etati, ignoro quo aīo. nil sine Pansa tuo volo. Vereor, ne valeat Antoni⁹. nec a mari discedere libet, & metuo ne q̄ *ἀπιστία* me absente. Varroni quidē displicet cōsiliū pueri, mihi nō. firmas copias habet. Brutū habere pōt, & rem gerit palā. Centurias Capuē dinumerat: iam, itaq; video bellū. Ad hęc rescribe. Tabellariū meū Cal. Roma profectū sine tuis literis miror. VI. Arpinū veni. ad. III. in Sinuessanū. Eodem die vulgo loquebant, Antonīū māsūrū esse Casilini, itaq; mutavi cōsiliū. statuerā em̄ recta Apia Romā. facile me ille esset affecutus. Aiunt, n. eum Cesariana vti celeritate. Verti igit me a Minturnis Arpinū versus. Cōstituerā, vt prid. Id. aut Aquini manerē, aut in Arcano. Nūc mi Attice tota mēte incūbe in hęc curā. magna. n. res est. Tria sunt aut, maneā ne Arpini, an propius accedā, an veniā Romā. Qd cēsueris, faciā. Sed q̄ primū. auide expecto tuas literas. Vale.

Legio
Alaudarū.

Legiones
Macedo.

Aporia.

Octavio
diffidit.

Cesariana
celeritas.
Arcanum.

T. P. ATTICO.

Cerule mi
niatula.

Exto Id. mane in Sinuessano. Nonis accepi a te duas epistolas, quarū alterā Cal. dederas, alterā pridie. Igit prius ad superiorē. Nostrū opus tibi probari letor. ex quo ante ipsa posuisti, quę mihi florētia sunt visa tuo iudicio. Cerulas. n. tuas miniatulas illas extimescebam. De Sicca ita est, vt scribis. hasta ea agre me tenui. Itaq; perstringā sine vlla cōtumelia Sicce, aut Septimie. tātū vt sciam *παύσας παύσων* sine vallo Lucullano, eū ex C. Fadii filia liberos habuisse. Atq; vtinā eum diē videā, cum ista oratio ita libere vagef, vt etiam in Sicce domū introeat. Sed illo tēpore opus ē, qd fuit illis Triuuiris. moriar nisi facete. Tu vero leges Sexto, eiusq; iudiciū mihi perscribes. *εἴθε μοι μυσίαι*. Caleni interuentū, & Caluena cauebis. Qz vereor, ne mihi tu, quis minus: cui, vt Aristophani Archilochi lābus, sic epistola longissima quęq; optima videf. Qd me admones, tu vero etiā si reprehēderes, nō modo facile paterer, sed etiā letarer. Quippe cū in reprehēfione, & prudentia cū *συμμιμνεία* ita libeter ea corrigā, quę a te animaduersa sunt, eodē iure, quo Rubriana poti⁹, q̄ quę Scipionis: & de laudib⁹ Dolabellę deruā cumulā. Attamē est isto loco Dolabella, vt mihi videat *εἰρωσίοε* qd eū contra ciueis in acie. Illud etiā malo, indignius esse hūc viuere, q̄ quid indignū. *πεπλογασίω* Varronis tibi p̄bari nō melesse fero, a quo adhuc *ἡρακλειδίων* illud nō abstuli. Qd me hortaris ad scribendū, amice tu quidē, sed me scito agere nihil aliud. Grauedo tua mihi molesta est. Quęso adhibe, quā soles, diligentia. O Tite tibi p̄desse letor. Anagnini sunt, Mustela *ταξίαρχος*, & Laco, qui plurimū bibit. Librū, quē rogas, perpoliā, & mittā. Hęc ad posteriorē. *τὰ πρὶ τὸ καθύκοντος*, quaten⁹ Panerius absoluit duob⁹, illius tres sunt. sed cū initio diuisisset ita, tria genera exquirēdi officii esse: vnū, cum deliberamus honestū, an turpe sit: alterū, vtile, an inutile: tertiu, cū hęc inter se pugnare videant, quomodo iudicandū sit: qualis causa Regulī, redire honestū, manere vtile: de duobus primis p̄clare differuit, de tertio pollicet se deinceps

Archilochi
lābus.

De laudib⁹
Do. de. cu.

Perpolire.
Panerius
qd de offi.

scripturum, sed nihil scripsit. Eum locum Possidonius profecutus: ego autem & eius librum
 accersivi, & ad Athenodorū Caluum scripsi, vt ad me τὰ κεφάλαια, mitteret, quem expecto,
 quem velim cohortere, & roges, vt ἑπρῖμῳ, in eo em̄ est πρὶ τοῦ ἡπὶ πρὶς αὐτῶν καθήκοντος. Qd
 de inscriptione quaris, non dubito quin τὸ καθήκον officium sit, nisi quid tu aliud, sed inscri-
 ptio plenior de officiis, προσφώνῳ autē Ciceroni filio visum est, nō an De M. Cęcilio dī
 lucide. O qualis tu semp istos, ita ne in D. Brurum de istis: Ego me, vt scripseram, in Pompeia
 num non abdidi, primo tēpestatibus, quibus nihil tetrius: deinde ab Octauio quotidie literę,
 vt negotiū suscipere, Capuā venire, iterum remp. seruarē, Romam vtiq; statim veni αἰδεομένη
 ἢ ἀνὴρα οὐδ' αὖ δ' εἶσω δ' ὑπεδέχθαι. Is tamen egit sane strenue, & agit. Romā veniet cū manu ma-
 gna. Sed est plane puer, putat Senatū statim venire. Quis veniet? Si venerit, qs incertis in reb?
 offendet Antoniū! Cal. Ian. erit fortasse p̄sidio, aut quidē ante depugnabit. Puerο municipia
 mire fauent. Iter. n. faciēns in Samniū venit Cales, māsit Theani, mirifica ἀπ' ἀντικείνου, & cohor-
 tatio. hoc tu putares! ob hoc ego citius Romā, q̄ constituerā, simulac cōstituerο, scribā. Et si
 non sū stipulationes legerā, nec em̄ Eros venerat, tñ rem pri. Id. velim cōficias. Epistolas Catī
 nam, Taurominiū, Syracusas cōmodius mittere potero, si Valerius Mitres ad me noīa gra-
 tiosorū scripserit. Alii. n. sunt alias, nostriq; familiares fere demortui, publice tñ scripsi: sicuti
 veller, ei Valeriū, aut mihi noīa mitteret. De Lepidanis feris Balbus ad me. Vsq; ad. III. Cal.
 expectabo tuas literas, meq; Torquati negotiolo sciturum puto. Quinti literas ad te misi, vt
 scires, q̄ valde eū amaret, quē dolet a te minus amari. Atticę qm̄ (qđ optimū in pueris est) hī
 larula est, meis verbis suauitū des. Valoppi epistolę (quia phumana erat) tibi misi exemplum.
 De Ocella dum tu muginaris, nec mihi qđ rescribis, cepi cōsiliū domesticū. Itaq; me pridie
 Id. arbitror Romę futurū. Cōmodius est visum frustra me istic esse, cū id nō necesse esset, q̄ si
 opus esset, non adesse: & simul ne itercluderet, metuebā. ille. n. iā aduētare potest. et si variū ru-
 mores, multiq; quos cuperē veros, nihil tñ certi. Ego vero quicquid est, tecū porius, q̄ animi
 pendeā, cū a te absim, & de te, & de me. Sed qđ dicā! Bonā. n. vnde ἡρακλεδείως; Varronis nego-
 tia falsa, me quidē nihil vnq; sic delectauit. Sed hęc, & alia maiora coram. Vale.

T. P. ATTICO.

Casum mirificū. V. Id. cum ante lucē de Sinuessano surrexissem, venissemq;
 diluculo ad Pontē Tiretium, qui est Minturnis, in quo flexus est ad iter Ar-
 pinas, obuiā mihi fit Tabellarius, qui me offendit δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντα.
 & ego statim. cedo inquā, si qđ ab Attico? Nondū legere poteram?, nā & lu-
 mina dimiseramus, nec satis lucebat. Cum autē luceret, ante scripta epistola
 ex duabus tuis prior mihi legi cœpta est. Illa omnīū quidem elegantissima.
 ne sim saluus, si aliter scribo, ac sentio, nihil legi humanius. Itaq; veniā quo vocas, modo ad-
 iutore te. Sed nihil tam ἀπεροσδοκῆτορ mihi primo videbat, qđ ad has literas, quib? ego a te cō-
 silium perieram, te mihi ista rescribere. Ecce tibi altera, qua hortaris
 Appiam scilicet ἢ ἀριστέρα ἔχοντα. Itaq; eo die māsi Aquini. longulū sane iter, & via inepta.
 Inde postridie mane p̄ficiscēs, has literas dedi, & quidē, vt a me dimitterē inuitissimus, fece-
 runt Erotis literę. Rē tibi Tiro narrabit. Tu quid faciendum sit, videbis. p̄terea possim an pro-
 pius accedere. malo. n. Tusculano, aut vspiā in Suburbano. An etiā longius discedēdū putas?
 Crebro ad me velim scribas, erit autē quotidie cui des. Qđ p̄terea consulis, quid tibi censeam
 faciendū, difficile est, cū absim. Verūtamen, si pares eque inter se, quiescendū: sin latius mana-
 bit, & quidē ad nos, deinde cōmuniter. Auide tuū consiliū expecto. Timeo ne absim, cū adesse
 me sit honestius. venire non audeo: de Antoniū itineribus, nescio quid aliter audio, atq; vt ad
 te scribebā. Oīa igiŕ velim explices, & ad me certa mittas. De reliquo qđ ego tibi dicā! ardeo
 studio historię. Incredibiliter. n. me cōmouet tua cohortatio: quę quidē nec institui, nec effici
 potest sine tua ope. Corā igiŕ hoc quidē conferemus: in præsentiā mihi velim scribas, quibus
 Coss. C. Fannius. M. Fabius Tr. Pl. fuerit. Videor mihi audisse P. Africano, L. Mūmio. id igiŕ
 quero. Tu mihi de his reb? q̄ nouant, oīa certa, clara. III. Id. ex Arpinati, nihil erat plane qđ
 scriberem, nam cū Pureolis essem, quotidie aliquid noui de Octauio. multa etiā falsa de Anto-
 nio. Ad ea autē, q̄ scripsisti (treis em̄ acceperā. III. Id. a te epistolas) valde tibi assentior, si multū
 possit Octauio, multo firmi? acta Tyrānī cōprobatūiri, qđ i Telluris, atq; id cōtra Brutū fore.
 Sin autē vicif, vides itolerabilē Antoniū: ita vt quē velis, nescias. O Sestii tabellariū hoīem ne
 quā, postridie Puteolis Romę se dixit fore. Qz me mones vt pedetenti, assētior, et si aliter cogi
 duobus.

Possidoni?

Officiū

Cales.

Stipulatio

Demortu?

Atticę

suauitū des

hilarulę.

Muginari.

Iter arpi-

nas.

Ne sim sala-

uus.

Historię

studio ara-

det Cíc.

Conferre,

Quem, de

duobus.

Epistol. ad T. P. Atticum

tabam. Nec me Philippus, aut Marcellus mouet. Alia. n. eorū ratio, et si nō est, tñ videf. Sed in isto iuvene, q̄q̄ animi satis, auctoritatis parū ē, tñ vide, si forte in Tusculano recte eē possim, ne id melius sit, ero libētius, nihil. n. ignorabo, an hoc, cum Antonius venerit. Sed, vt aliud ex alio, mihi nō est dubiū, quin qd̄ greci καθήκον, nos officiū. Id aut̄ quid dubitas, quin etiā in rē pu. p̄clare caderet: nōne dicim⁹ Cōs. officiū, Senatus officiū? P̄clare cōuenit, aut da melius. Male narras de Nepotis filio, valde mehercule moueor, & moleste fero. Nescierā oīno eē istū puerū. Caniniū perdidi hoīem, qd̄ ad me attrinet, nō ingrati. Athenodorū nihil est qd̄ horre re, misit. n. satis bellū ὑπερμνημα, Grauedini quēso omni ratione subueni. Quintus tui p̄nepos scribit ad patris mei nepotē, se ex Nonis his, quibus nos magna gessimus, adē Op̄is explicaturum, idq̄ ad populū. Videbis igit̄, & scribes. Sexti iudiciū expecto. Vale.

T. P. ATTICO.

Alexim
agnosco.
Sūmo iure
cōtendere.

Litis conte
statio.
Satisfactio.

Tyrannos
toni.

Deiectus
de gradu.

Desperatis
Hip. & c.

Intelligere.
Turpius ca
dere priua
tim, q̄ pu
blice.

Oli putare pigritia facere me, q̄ non mea manu scribā. sed mehercule pigritia. Nihil. n. habeo aliud quid dicam, & tñ in tuis quoq̄ epistolis Alexim videor agnoscere. Sed ad rem venio. Ego si me nō improbissime Dolabella tractasset, dubitasset fortasse, vtrū remissior essem, an summo iure contenderē. Nūc vero etiā gaudeo mihi causam oblatā, in qua & ip̄e sentiat, & reliq̄oēs, me ab illo alienatū, idq̄ p̄ me ferā, & quidē me mea facere, & reip̄. causa, vt illum oderim, q̄ cum eā me auctore, defendere cōpisset, nō modo deseruit emptus pecunia: sed etiā quātū in ip̄o fuerit, euerterit. Qd̄ aut̄ quāris quomodo agi placeat, cū dies venerit: Primū velim eiusmodi sit, vt nō alienū sit, me Romę esse. De quo, vt de ceteris, faciā vt tu cē fueris. De summa aut̄ agi prorsus vehemēter, & seuerē volo. et si sp̄sores appellare, videf habere quādā δυσωπίων, tñ hoc quale sit, cōsideres velim. Possim⁹. n. vt sponsores appellemur, procuratorē introducere. Neq̄ em̄ illi litē contestabunt. quo facto, non sum nescius sp̄sores liberari. Sed & illi turpe arbitror eo noīe, qd̄ satisfactio debeat, procuratores eius non dissolueret: & nostrę grauitatis, ius nostrū sine summa illius ignominia persequi. De hoc quid placeat rescribas velim: & nō dubito, quin hoc totū lenius administraturus sis. Redeo ad rēp. multa mehercule a te sepe ὑπολιτικῶς genere prudēter, sed his literis nihil prudentius. q̄q̄ em̄ post ea in p̄sentia belle iste puer retrudit Antoniū, tñ exitū expectare debemus. At quę Cōcio: nā est missa mihi. Iurat, Ita sibi parētis honores cōsequi liceat, & simul dextrā intēdit ad statuā. Tui δὲ σωθεῖλω, εἰ ἴτε τοῖστο. Sed vt scribis, certissimū esse video discrimen Cascę nostri tribunatus: de quo quidē ip̄o dixi Oppio, cū me horrareretur, vt adolescentē, totaq̄ causam, manumq̄ Veteranorum complecterer: me nullo modo facere posse, ni mihi exploratum esset, eum non modo non inimicū Tyrannoctonis, verū etiam amicū fore. Cū ille diceret ita futurū, quid igit̄ tur festinamus inquā? Illi. n. mea opera ante Cal. Ian. nihil opus est. nos autē eius voluntatem ante Id. Decemb. sciemus. In Casca mihi valde assensus est. Quāobrem hac quidē hactenus. Qd̄ reliquū est, quotidie tabellarios habebis, & vt ego arbitror, etiā quid scribas habebis quotidie. Leptę literarū exemplū tibi misi, ex quo mihi videf ἑσπλάγξ ille deiectus de gradu. Sed tu cum legeris, existimabis. Obsignata iam epistola, literas a te, & a Sexto accepī. Nihil iucundius literis Sexti, nihil amabilius: nā tuę breues, priores erant literę vberrimę. Tu quidem & prudenter, & amice suades, vt in his locis potissimū sim, quoad audiamus hęc, quę commota sunt, quorsum euadant. Sed me mi Attice, nō sane hoc quidē tempore mouet respu. non quo ea sit mihi quicq̄ charius, aut esse debeat, sed desperatis etiā Hippocrates verat adhibere me dicinam. Quare ista valeant. Me res familiaris mouet. rē dico: immo vero existimatio. Cum. n. tanta reliqua sint, ne Terentię quidē adhuc qd̄ solū expeditū est. Terentiā dico. sc̄s nos pridē iam cōstituisse Montani noīe HS. XXII. dissoluere, pudentissime hoc Cicero petierat, vt ide suo liberalissime. Vt tibi quoq̄ placuerat, promiserā p̄ te q̄ dixerā, vt sepositū haberet. nō modo, sed iniquissimo sc̄nore versurā facere Aurelius coactus est. nā de Terentiā noīe Tiro ad me scripsit, te dicere, nūmos a Dolabella fore. male eū credo intellexisse, si q̄q̄ male intelligit. potius nihil intellexisse. Tu. n. ad me scripsisti Coccei resp̄sum, & iisdē pene verbis Eros. Veniēdū est igit̄ vel in ipsam flāmā. Turpius est. n. priuatim cadere, q̄ publice. Itaq̄ ceteris de rebus, quas ad me suauissime scripsisti, p̄turbato aīo nō potui, vt cōsueuerā, rescribere. Cōsenti in hac cura, vbi sum, vt me expediā: q̄bus aut̄ rebus, venit quidē mihi in mentē, sed certe cōstituiere nihil possum, priusq̄ te videro. Qui min⁹ aut̄ ego istic recte esse possim, q̄ est Marcellus: Sed nō id agit, neq̄ id maxime curo. Quid curē vides. Adsum igitur. Vale.

T.P. ATTICO.

Vcundissimas tuas legi literas, ad Plancū scripsi, habes exemplum. Cū Tironē quid sit locutus, cognoscam ex ipso. Cum sorore ages attēius, si te occupatione ista relaxaris. Vale.

M. T. C. L. PLANCO PR. DES. S.

Attici nostri te valde studiosum esse cognouimus, meo vero ita cupidū, ut mehercule paucos eque obseruatis, atque amanteis me habere existimē. Ad paternas enim, magnas, & veteres, & iustas necessitudines, magnā attulit accessionē tua voluntas erga me, meaque erga te par, atque mutua. Buthrotia tibi causa ignota nō est. Egi, n. sepe, tibiq; totā rē demonstrāui, q̄ est acta hoc modo. Ut primum Buthrotiū agrū p̄scriptū vidimus, cōmotus Atticus libellū cōposuit: eū mihi dedit, ut darē Cēsari, erā, n. cenaturus apud eū illo die. Cū libellū Cēsari dedi, p̄bauit causam, rescripsit Attico, eque eū postulare, admonuit tñ, ut pecuniā reliquam Buthroti ad diē soluerēt. Atticus, q̄ ciuitatē cōseruatā cuperet, pecuniā numerauit de suo. Qd̄ cū esset factum, adiuimus Cēsare, verba fecim⁹ p̄ Buthrotiis: liberalissimū decretū abstulim⁹, qd̄ est ob signatū ab amplissimis viris. Quę cū essent acta, mirari quidē solebā pati Cēsare cōuenire eos q̄ agrū Buthrotiū cōcupissent, neq; solū pati, sed etiā ei negotio te p̄ficere. Itaq; & ego cū illo locutus sum, & sepius qd̄, ut etiā accusarer ab eo, q̄ parū cōstātię suę cōsiderē: & M. Messalę & ipsi Attico dixit, ut sine cura essent: aperteq; ostēdebat, se p̄sentiu aios (erat, n. popularis, ut noras) offendere nolle. Cū autē mare trāsisset, curaturū se, ut in aliū agrū deducerent. Hęc illo viuo. Post interitū vero Cēsaris, ut primū ex S. C. causas Coss. cognoscere instituerūt, hęc, q̄ scripsi, ad eos delata sunt: p̄bauerūt causas sine vlla dubitatioe, seq; ad te literas datutos esse dixerunt. Ego autē mi Plance, etsi nō dubitabā, qn̄ & S. C. & lex, & Coss. decretū, ac literę apud te plurimū auctoritatis haberēt, teq; ipsius Attici causa velle intellexerā, tñ hoc p̄ cōiunctio ne, & beneuolētia nostra mihi sumpsi, ut id a te peterē qd̄ tua singularis humanitas, suauissimiq; mores a te essent impetraturū. Id autē est, ut hoc, qd̄ te tua sponte facturū esse certo scio, honoris nostri causa libenter, prolixę, celeriter facias. Mihi nemo est amicior, nec iucūdiior, nec charior Attico: cuius antea res solū familiaris agebat, eaq; magna, nūc accessit etiā existimatio, ut qd̄ cōsecutus est magna & industria, & gratia viuo Cēsare, mortuo id, te adiuuante, obtineat. Qd̄ si a te erit impetratū, sic velim existimes, me de tua liberalitate ita interpretaturū, ut tuo summo bñficio me affectū iudicā. Ego, q̄ te velle, q̄ ad te p̄tinere arbitrabor, studiose diligēterq; curabo. Da operā ut valeas.

Cōmendat

Cēsar popularis

libēter nō prolixę sed celeriter.

M. T. C. L. PLANCO PR. DES. S.

Am antea petiui abs te p̄ literas, ut cū causa Buthrotiorū probata a Coss. esset, qbus & lege, & S. C. p̄missum erat, ut de Cēsaris actis cognoscerēt, statuerent, iudicārēt, eā rem tu adiuuares: Atticūq; nostrū, cuius te studiosum cognouimus, & me, q̄ nō minus laboro, molestia liberares. Oibus, n. rebus magna cura, multa opera, & labore cōfectis, in te positū est, ut nostrę sollicitudinis finē q̄ primū facere possimus. q̄q̄ intelligim⁹ ea te esse prudētia, ut videas, si ea decreta Coss. q̄ de Cēsaris actis interposita sint, nō seruent, magnā perturbationē rerū fore. Equidem cum multa (qd̄ necesse erat in tanta occupatione) nō probent, q̄ Cēsar statuerit, tñ ortū, pacisq; causa acerrime illa soleo defendere: qd̄ tibi idē magnopere faciendū censeo, q̄ hęc epistola nō suasoris est, sed rogatoris. Igit̄ mi Plance rogo te, & etiā oro, sic mediussidius, ut maiore studio, magisq; ex animo agere nō possim, ut totū hoc negotium ita agas, ita tractes, ita conficias, ut qd̄ sine vlla dubitatione apud Coss. obtinuimus propter summā bonitatē & equitatem causę, id tu nos obtinuissē nō modo facile patiare, sed etiā gaudeas. Qua quidē voluntate esse ergā Atticū sepe p̄sens & illi ostēdisti, & vero etiā mihi. Qd̄ si feceris, me quē voluntate, & paterna necessitudine cōiunctum semp habuisti, maximo beneficio deuinctū habebis, idq; ut facias te vehementer etiā atq; etiam rogo. Vale.

Cōmendat

M. T. CIGERO CAPITONIS.

Nūq; putauī fore, ut supplex ad te venirē. sed hercule facile patior datū tempus, in quo amorē experiret tuū. Atticū quantū faciā, scis. Amabo te, da mihi & hoc, obliuiscere mea causa, illū aliquando suo familiari aduersario tuo voluisse consultū, cū illius existimatio ageret. Hoc primū ignoscere est humanitatis tuę. Suos, n. qsq; debet tueri. Deinde, si me amas, omitte Atticū Ciceroni tuo, quē quātū faciās p̄ te soles ferre. Totū hoc: ut qd̄ semp existimaui, tuos qsq; tueri debet

Cōmendat

Suos qsq; tueri debet

Epistol. ad T. P. Atticum

Agrarii.

nunc plane intelligā, me a te multū amari. Buthrotios cū Cēsar decreto suo, qđ ego obfignā ui cū multis amplissimis viris, liberauisset: ostēdissetq; nobis, se cū Agrarii mare transiissent, literas missurū, quē in agrū deducerent: accidit, vt subito ille interiret. deinde quēadmodū tu scis (interfuisti. n. cū Coss. oporteret ex S. C. de actis Cēsaris cognoscere) res ab iis a Cal. Iun. dilata est ad. III. Non. Iun. q̄ lex, earū rerū, quas Cēsar statuisset, decreuisset, egisset, Coss. cognitionē dedit. Causa Buthrotiorū delata est ad Coss. decretū Cēsaris recitatū est, & multi p̄terea libelli Cēsaris plati. Coss. de cōsiliū sentētia decreuerūt scđm Buthrotios. Plācū dederūt. Nūc mi Capito, scio. n. quantū semp apud eos, quibuscū sis, posse soleas, eo plus apud hoīem facillimum, atq; humanissimū Plancū enitere, elabora, vel potius eblādire, effice, vt Plācus, quē spe ro optimū esse, sit etiā melior opera tua. Oīno res huiusmodi videt̄ eē, vt sine cuiusq; gratia, Plācus ipse p̄ ingenio, & prudētia sua nō sit dubitatur? qn decretū Coss. quorū, & lege, & S. C. cognitio, & iudiciū fuit, cōseruet: p̄sertim cū hoc genere cognitionū labefactato, acta Cēsaris in dubiū vētura videant̄. q̄ nō modo quorū interest, sed etiā iū, q̄ illa nō probāt, otii causa cōfirmare velint. Qđ cū ita sit, tñ itest nostra Plācū hoc aīo libētī, prolixoq; facere, qđ certe faciet, si tu neruulos tuos mihi sepe cognitos, suauitatemq; qua nemo tibi par est, adhiberis. Qđ vt facias, te vehemēter rogo. Vale.

M. T. C. CVPIENNIO. S.

Cōmenda.

Atrem tuū plurimi feci, meq; ille mirifice & coluit, & amauit. nec mehercule vnq; mihi dubiū fuit, quin a te diligerer. ego qđ id facere nō destiti. Quā obrem peto a te in maiorē modū, vt ciuitatē Buthrotiam subleues, decretū q; Coss. qđ ii secundū Buthrotios fecerūt, cū & lege, & S. C. statuentū potestatem haberent, des operam, vt Plācus noster q̄primū confirmet, & probet. Hoc te vehemēter mi Cupienni etiam, atq; etiam rogo. Vale.

M. T. C. L. PLANCO PR. DES. S.

Secundū.

Cōmenda.

Gnosce mihi, q; cū ātea accuratissime de Buthrotiis ad te scripserā, eadē de re sepius scribā. Nō mehercule mi Plance facio, q; parū cōfidā aut liberalitati tuę, aut nostrę amicitie: sed cū tanta res agat Attici nostri, nūc vero etiā existimatio, vt id qđ probauit Coss. nobis testibus, & obfignatoribus, q; & decretis & responsis Cēsaris interfueramus, videat̄ obtinere potuisse, p̄sertim cū tota potestas eius rei tua sit, vt ea, quę Coss. decreuerunt secūdū Cēsaris decreta, & respōla, nō dicā cōprobes, sed studiosē, libētēq; cōprobes. Id mihi sic erit gratū, vt nulla res gratior esse possit. Esti iam sperabā, cū has literas accepisses, fore, vt ea q̄ superiorib; literis a te petissemus, impetrata essent, tñ nō faciā finē rogandī, quoad nobis nūciatū erit, te id fecisse, qđ magna cū spe expectamus. Deinde. n. cōfido fore, vt alio genere literarū vtamur, tibiq; p̄ tuo summo beneficio gratias agamus. Qđ si acciderit, velim sic existimes, nō tibi tā Atticū, cuius permagna res agitur, q̄ me, qui nō minus laboro, q̄ ille, obligatū fore. Vale.

M. T. CICERO CAPITONIS. S.

Cōmenda.

Non dubito, quin mirere, atq; etiā stomachere, q; tecum de eadē re agā sepius. Hominis familiarissimī, & mihi oībus rebus cōiunctissimī permagna res agitur Attici. Cognoui ego tua studia in amicos, etiā in te amicorū. multū potes nos apud Plācū iuuare. noui humanitatē tuā. scio q̄ scis amicis iuctūsus. Nemo nos in hac causa plus iuuare potest, q̄ tu. & res ista est firma, vt debet esse, quā Coss. de cōsiliū sententia decreuerūt, cū & lege, & S. C. cognoscerēt. tñ oīa posita putamus in Planci tui liberalitate: quē quidē arbitramur cum officii tui, & rei pub. causa, Decretum Coss. comprobaturū, tum libenter nostra causa esse facturū. Adiuuabis igitur mi Capito, qđ vt facias vehementer etiam, atq; etiam rogo. Vale.

M. TVLLII CICERONIS EPISTOLARVM AD T. P. ATTICVM
CVM LIBER SEXTVS DECIMVS ET VLTIVS
MVS FINITVS EST.

In ædibus Ascensianis cum reliquis Epistolarū libris, ineunte Ianuario. M. D. XXII.
Calculo Romano.